

หอสมุดแห่งชาติ
8 ต.ค. 2532
มคัสปาก

หอสมุดแห่งชาติรับมรดก
จันทร์

อิติปิ ไส้กลบต

หอพระสมุดวชิรญาณสำหรับพระนคร

พิมพ์ถวายพระภิกษุสามเณร

ซึ่งมาเยี่ยมหอพระสมุด ฯ เมื่อเข้าพรรษา

94.313
0 719

๒๕๖๗ พ.ศ. ๒๕๖๗

พิมพ์ที่โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

180
1
AP.

2940313

10 719

ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସମିତି.

คำนำ

การเบิกหอพระสมุดฯ เป็นนิตยวัตถุพิเศษ สำหรับให้
พระภิกษุสามเณรได้มาชมในเทศกาลเข้าพรรษากำหนด
เดือน ๘ แรม ๔ ค่ำวันหนึ่ง แรม ๕ ค่ำวันหนึ่ง ได้
เริ่มขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๔ กรรมการหอพระสมุดฯ

เห็นว่าเป็นที่ชอบใจของพระภิกษุสามเณร และมีผู้ศรัทธา
ช่วยรับเลี้ยงดูโดยเต็มใจมากด้วยกัน จึงได้จัดให้มีการ
เบิกหอพระสมุดฯ รับพระภิกษุสามเณรเช่นนั้น เป็น
ประเพณีสืบมาทุก ๆ ปี นับได้ ๕ ปีเข้าบัดนี้

ก็ในการที่เบิกหอพระสมุดฯ รับพระภิกษุสามเณร
นั้น หอพระสมุดฯ เคยพิมพ์หนังสือสำหรับถวายไป
เป็นพระลกขลระเรื่องหนึ่ง เลอกเรื่องทีเปลก ๆ เป็น
หนังสือคติธรรมบ้าง คติโลกบ้าง ซึ่งคาดว่าพระภิกษุ
สามเณรจะชอบอ่าน มาถึงบนเจ้าคุณพระธรรมปาโมกข์
(แจ่ม จตุตสฺสโล) วัดมังกุฎกษัตริยารามมีแก่ใจให้
ตนอุยหนังสือมาเรื่องหนึ่ง คืออิตย โสกลบต เป็น

หนังสือเก่าซึ่งนักปราชญ์แต่ก่อนยกพระพุทธรูป ขท อิติ
 ยี่ โสตั้งเป็นกระตุ้ แต่งอธิบายพระพุทธรูปข้าง ทำ
 เป็นหัวใจสำหรับยกกรรมข้าง ท่านได้รวบรวมแลแปล
 เป็นภาษาไทยไว้ กรรมการหอพระสมุด ฯ เห็นว่า
 สมควรจะพิมพ์เป็นหนังสือแจกพระภิกษุ สามเณร ได้
 จึงได้จัดให้พิมพ์หนังสืออิตี โสกลยทสำหรับแจกใน
 พ.ศ. ๒๔๖๗ น แลขอขอบุคคลเจ้าคุณพระธรรมปาโมกข์
 ซึ่งได้มีแก่ใจเอื้อเฟื้อต่อหอพระสมุด ฯ แลขอขบใจ
 พระโสภณอักษรกิจ เจ้าของโรงพิมพ์โสภณพิพรรตม
 ธนากร ผู้มีศรัทธารับพิมพ์เป็นของช่วยหอพระสมุด ฯ
 ด้วยเป็นอันมาก อีกประการหนึ่ง ในการเบ็ดหอพระ
 สมุด ฯ รัชพระภิกษุสามเณรทุก ๆ ขมา พระบรมวงศ์
 นวงศ์แลข้าราชการทั้งท่ายก ทายิกาท ได้ช่วยเลี้ยงพระ
 ภิกษุสามเณรที่หลายพระองค์ หลายท่าน กรรมการ
 หอพระสมุด ฯ ขอขอบพระคุณในการนั้น ๆ ด้วย

ในที่สุดขอขอบคุณพระภิกษุสามเณรทั้งหลายที่ได้
 ช่วยอุปการะหอบพระสมุท ฯ ช่วยประการต่าง ๆ มาเนือง
 นิจ ขอให้ท่านผู้มีคุณทั้งปวงนั้น . . . กับทั้งพระภิกษุ
 สามเณรบรรดาที่มีแก่ใจมาเยี่ยมเยียนหอบพระสมุท ฯ จง
 มีความเจริญรุ่งเรืองในพระศาสนาถาวรสืบไปเป็นนิจกาล
 เทอญ

คำอธิบายของพระธรรมปาโมกข์

“พุทธานุสสติ อันว่าความตามระลึกถึงคุณพระพุทธรูป
 เจ้ามุคณานภาพมากหลาย ห้ามกันเสียซึ่งความหวาด
 เสียวต่อภยันตรายต่าง ๆ มีพุทธรูปในธชัคคะสูตร
 แสดงไว้ดังนี้ว่า ภิกษุทั้งหลาย ถ้าว่าความกลัวหรือ
 ความหวาดเสียว หรือชนพองสยของเกล้า เกิดขึ้นแก่
 ท่านทั้งหลายผู้ไปแล้วสู่ปากคิ สู่โคนไม้กิต สู่เรือน
 เปลี่ยวกิต สมยนั้นท่านทั้งหลายพึงตามระลึกถึงเรา
 อย่างนั้นว่า

:

อิตถี โล ภควา อรหิ สมฺมาสมฺพุทฺโธ วิชฺชา-
 จรณสมฺปนฺโน สุกโตโลกวิทู อนุตฺตโร ปริสฺทมฺมสํวโร
 สตฺถา เทวมนุสฺसानิ พุทฺโธ ภควาติ ฯ เมื่อท่านทั้งหลาย
 ตามระลึกถึงเราอยู่ ความกลัวหรือความหวาดเสียว
 หรือชนพองสยของเกล้า จักหายไป เพราะตถาคคเป็น
 อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่มีราคะ โทสะ โมหะ เป็น
 ผู้ไม่กลัว ไม่สั่น ไม่ตกใจ ไม่หนี

อีกประการหนึ่ง อันว่าความตามระลึกถึงพระพุทฺธ
 คุณนั้น เป็นอนัตตวิริยะ ไม่มีความตามระลึกอย่าง
 อื่นจะยิ่งขึ้นไปกว่า มีพุทฺธภาสิตในอนัตตวิริยะสูตรแล้
 วกงว่า ภิกษุทั้งหลาย ก็ผู้ใดแลมาตามระลึกถึง
 ตถาคค หรือสาวกของตถาคคอยู่ มีความเชอติง
 มั่น มีความรักติงมั่น ถึงโดยส่วนเดียว เลื่อมใสยิ่ง
 แล้ว ความตามระลึกถึงของผู้นั้นเป็นความระลึกอย่างยิ่ง
 กว่าความตามระลึกถึงทั้งหลาย เพราะเป็นไปเพื่อ
 ความบริสุทธิ์หมดจดของสัตว์ทั้งหลาย เพื่อความก้าว

พ้นจากไสกปรืเทวนาการ เพอล่วงลี่ยแห่งทกขั้โทมนัส
เพอบนลือรียมวรรคครองนำลือท้อออกไป เพอกระทำ
พระนัพพานให้แจ้ง ๆ

พทธานัสลิต มีคุณานภาพโดยล้าตยขณ เพราะ
ฉนนบณทตทเห็นพระคณแล้ว จึงมีความเลอมใสในพระ
พทธเจ้ามนคง ตามระลกกทกทพิวารাত্রกาล พระ
พทธเจ้านนทรงพระคณท่นาระลกกมากมายไม่มีที่ลุต แต่
เมอจะแสดคงพระคณท เพอง ฟง เปน ไป ในหมู่เทวดาแล
มณษย์โดยมากแล้ว คคือพระอติขั้ใส เปนอาทิ พระ
อติขั้ใส นั้น อันไขราณาจารย์ไค้แสดคงไว้หลายนัย
ข้าพเจ้าไค้เก็บรวบรวมมาประคิษฐานไว้ ในที่เคียวกนณ
เพอผู้ต้องการจะไค้คดูตามประสงคั”

ดํ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

ดํ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

ดํ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

ดํ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

ดํ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

ดํ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

ขอพระสมุทวชิรญาณ

วันที่ ๕ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๗

สารบาบัพ

อิตยัส โส นวหรรคณ ภาษามคธของเคิม คำแปล ของพระธรรมปาโมกข์ (แจ่ม)	}	หน้า	๑
อิตยัส โส แก่นวหรรคณ ภาษามคธ ของสมเด็จ พระสังฆราชา (สา)		”	๒
คำแปล ของพระธรรมปาโมกข์ (แจ่ม)	}		
อิตยัส โส รตนมาลา คาถาภาษามคธ ของเก่า คำแปล ของพระธรรมปาโมกข์ (แจ่ม)		”	๔
อิตยัส โส เตมที่ ของเก่า		”	๕๖
อิตยัส โส แปกทิต ของเก่า		”	๕๗
อิตยัส โส แปลงรูป ของเก่า		”	๕๗
อิตยัส โส ตรังไตรภพ ของเก่า		”	๕๗
อิตยัส โส นารายณ์คายจักร ของเก่า		”	๕๗
หัวใจอิตยัส โส ของเก่า		”	๕๗

อติบี ไส้กลบท

อติบี ไส้หนาวคุณ

- อติบี ไส้ ภาควา • แม่เพราะเหตุทั้งนี้ พระผู้มี
พระภาคเจ้านั้น
- ๑ อรหิ เป็นผู้ไกล เป็นผู้ควร
๒ สมุมาสมพุทฺธโร ตรัสรู้เองชอบแล้ว
๓ วิชชาจรณสมุปฺปนฺโน ถึงพร้อมแล้วด้วยวิชาแล
จรณะ
๔ สุกโต เสด็จไปดีแล้ว
๕ โลกวิทู เป็นผู้รู้แจ้งซึ่งโลก
๖ อนุตฺตโร ปุริสทมฺม- เป็นสารถิของบรมคาวตธ-
สารถิ มาณ ไม่มีสารถิอนยงชน
ไปกว่า
๗ สตฺถา เทวมนุสฺसानิ เป็น คาสคา ของ เทวคา แล
มนุษยทั้งหลาย
๘ พุทฺธโร เป็นผู้รู้แล้ว ตนแล้ว ยาน
แล้ว
๙ ภาควาติ เป็นผู้มีภาค ทั้งนี้ ฯ

อิติบิโสแก่นวทรคุณ

๑ แก่บทอรรหิ

อารกตตาทากิเลเสหิ	พระมุนีพระองค์นั้น อัน
สวาสนเนหิ โส มุนิ	บัณฑิตรู้แจ้งแล้วว่าอรรหินต์
สพฺพปุชารหตฺตา จ	คิงนี้ เพราะความเป็นผู้ไกล
วิทิตอ อรรหิ อิติ.	จากกิเลสทั้งหลาย กิยทั้ง
	วาสนา แลเพราะความ
	เป็นผู้ควรซึ่งอันบูชาทั้งปวง

๒ แก่บทสมฺมาสมฺพุทฺโธ

สมฺมาสามณฺจ สจฺจานิ	พระมุนีพระองค์นั้น ตรัสรู้
พุทฺโธ จ อณฺณโพชโน	แล้ว ซึ่ง ของ จริ่ง ทั้งหลาย
	เองชอบด้วย ให้ผู้อื่นตรัสรู้
	ได้ด้วย

เตเนส สมุมาสมพุทโธ

เพราะเหตุ^๒นั้น พระองค์^๑จึง

ช^๑อว่า ผู้^๒ตรัส^๑รู้^๒เอง^๑ชอบ^๒แล้ว

สพพธมเมสุ จักขุมา

มี^๑จักขุ^๒ ใน^๑ธรรม^๒ทั้ง^๑หลาย^๒
ทั้ง^๑ปวง^๒

๓. แก่^๑บ^๒ท^๑วิ^๒ช^๑า^๒จ^๑ร^๒ณ^๑ส^๒ม^๑ป^๒น^๑โน

วิ^๑ช^๒า^๑หิ^๒ จ^๑ร^๒ณ^๑เ^๒ส

พระ^๑มุนี^๒นั้น^๑ มา^๑พร^๒อ^๑ม^๒แล้ว

ส^๑ม^๒ม^๑ท^๒ว^๑ ส^๑มา^๒ค^๑โต

ท^๑ว^๒ย^๑ข^๒ณ^๑ญา^๒เค^๑ร^๒อง^๑ร^๒ู้^๑แจ^๒ง^๑ท^๒ัง

ห^๑ล^๒า^๑ย^๒ ท^๑ว^๒ย^๑ธ^๒ร^๑ม^๒เค^๑ร^๒อง

วิ^๑ช^๒า^๑จ^๒ร^๑ณ^๒ส^๑ม^๒ป^๑น^๒โน

ป^๑ระ^๒พ^๑ฤ^๒ติ^๑ ไ^๑ค^๒ย^๑ช^๒อ^๑ย^๒ท^๑ี^๒ค^๑็^๒ย^๑ว

จ^๑ึง^๒ช^๑อ^๒ว^๑า^๒ผู้^๑ถ^๒ึง^๑พร^๑อ^๒ม^๑แล้ว^๒ท^๑ว^๒ย

วิ^๑ช^๒า^๑แ^๒ล^๑จ^๒ร^๑ณะ

อ^๑ุ^๒ต^๑โม^๒ เท^๑ว^๒มา^๑น^๒ุ^๑เส

อ^๑ุ^๒ค^๑ม^๒ใน^๑เท^๒ว^๑ค^๒า^๑แ^๒ล^๑ห^๒ม^๑ุ^๒ม^๑น^๒ุ^๑ษ^๒ย^๑

๔ แก้วทสุคโต

สพพเกตุสปปหาเนน	พระมุนินั้น เสด็จไปแล้ว
คโต โส สุกโต มุนิ	ด้วยความรู้เลิศ ทั้งปวง จึงชื่อว่าสุคต
สมมา กาเยน วาจา	เสด็จไปแล้วด้วยกาย ด้วย
มนสา สุกโต คโต.	วาจา ด้วยใจ โดยชอบ จึง ชื่อว่าสุคต

๕ แก้วทโลกวิฑู

โลกิ วิฑูตโต สพพ	พระผู้เป็นทั้งปวงของโลก ได้
ญาณนญญาสิ สพพธา	รู้แล้วซึ่งโลกทั้งปวง โดย
นาโถ โถถสสุ สมนาว	ความเป็นของแจ้งชัด ด้วย
เตน โลกวิฑู ชิโน	พระญาณด้วยประการทั้ง ปวง โดยชอบเทียว
	เพราะเหตุนั้น พระชินะเจ้า จึงชื่อว่าผู้รู้แจ้งโลก

๖ แก้วทอนุตตโร ปุริสทมมสารถิ

สาเรตา นรทมมานัน

พระองค์ผู้ยิ่งชนควรทรมาน
ให้เล่นไปเสียแล้ว

อกุปปาย วิมุตติย

ในขัณญาเครื่องพันธวิเศษ
อันไม่กำเรียบ

ตโต อุตตโร นาโถ

เพราะเหตุนั้น พระองค์ผู้
เป็นทพง จึงชื่อว่าป็นสารถิ

ปุริสทมมสารถิ.

ของบรมชควรทรมาน ไม่
มีสารถิอันยิ่งขึ้นไปกว่า

๗ แก้วทสตุถา เทวมนุสสุสานัน

โลกิเยหิ จ อตุเถหิ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น
ทรงสั่งสอนซึ่งเทวดาแล

อโถ โลกุตตุตเรหิ จ

หมู่มนุษย์ทั้งหลาย ด้วย
ประโยชน์ทั้งหลายเป็นโลกิย

สตฺถา เทวมนุสฺसानิ

สาสิตา เทวमानุเส.

๖

ด้วย เป็นโลกุตรด้วย จึง
ชื่อว่าเป็นคาสตาของเทวคา
แลมมนุษย์ทั้งหลาย

๘ แก้วบทพุทฺธ

สมพุชฺฌิตา จ สจฺจานิ พระองค์เป็นผู้รู้พร้อม ซึ่ง
สัจจะทั้งหลายด้วย

เกฺลสนิทฺทา ปพุชฺฌิตา เป็นผู้ต้นจากความหลบคือ
กิเลสด้วย

สพฺพโส คุณวิกาสม-

ปตฺโต พุทฺธ นรุตฺตโม.

เป็นผู้ 으뜸กว่าชน ถึงแล้ว
ซึ่งความเบิกบานด้วยพระ
คุณโดยประการทั้งปวง จึง
ชื่อว่าพุทธะ

๕ แก้วทภควา

ภาเคุยน ภคชมุเมหิ	พระมุนีผู้มีความพร้อม
สมงคิ จาตุโล มุนิ	เพรียงทวขภาคชญ ทวข ภาคชรรวมทงหลาย ไมมี ผู้ใดเปรียงขทวข
ครุการวยุตุโต จ	เปนนผู้ประกอยแลแล้วทวขคุณ น้าเคารพอินหนักทวข
วิสสุโต ภควา อิติ.	จึงปรากฏว่า ภควา ทงน

อิติปิ ไสวตนมมาลา

อ

อิฏฺฐโจ สพฺพผลฺลุตตนาณํ พระพุทฺธเจ้าพระองค์ใด
ปราถนาแล้วซึ่งพระสัพพัญญ
ุตตญาณ

อิจฺจนฺโต อาสวกุขยํ ปราถนาอยู่ ซึ่งกรรมเป็น
ทสฺนไปแห่งอาสวะ

อิฏฺฐจํ ฌมฺมํ อนุปฺปตฺโต ถึงโดยลำดับแล้ว ซึ่งกรรม
อันพระองค์ปราถนาแล้ว

อิทฺฐมนฺตํ นมามิหํ. ต ขำ นอบ น้อม อยู่ ซึ่ง พระ
พุทฺธเจ้าผู้มีฤทธิพระองค์นั้น

ติ

ติณฺโณ โย วณฺณทุกฺขมฺหา พระพุทฺธเจ้าพระองค์ใด
ข้ามแล้วจากทุกข์ในวัฏฏะ

ติณฺณํ โลกานมุตฺตโม
ติสฺโส ภูมึ อตฺถกฺกนฺโต

ผู้^๒อ^๒ค^๒ม^๒ก^๒ว^๒า^๒ล^๒อ^๒ก^๒ท^๒ง^๒ห^๒ล^๒า^๒ย^๒ส^๒า^๒ม
ผู้^๒ก^๒้าว^๒ล^๒่วง^๒ แ^๒ล^๒ว^๒ช^๒ง^๒ภ^๒ู^๒ม^๒ี^๒ ท^๒ง^๒
ห^๒ล^๒า^๒ย^๒ส^๒า^๒ม

ติณฺณํ โอมํ นมามิหิ

ผู้^๒ก^๒ว^๒า^๒น^๒อ^๒ย^๒น^๒อ^๒ม^๒อ^๒ย^๒ช^๒ง^๒พ^๒ร^๒ะ^๒พ^๒ท^๒ธ^๒
เจ^๒้า^๒ ผู้^๒ช^๒ำ^๒ม^๒ แ^๒ล^๒ว^๒ช^๒ง^๒โ^๒อ^๒ษ^๒ะ
พ^๒ร^๒ะ^๒อ^๒ง^๒ค^๒น^๒น

บิโย เทวมนุสฺसानิ

พ^๒ร^๒ะ^๒พ^๒ท^๒ธ^๒เจ^๒้า^๒พ^๒ร^๒ะ^๒อ^๒ง^๒ค^๒์^๒ไ^๒ค^๒ผู้^๒เป^๒น
ท^๒ร^๒ก^๒ข^๒อ^๒ง^๒เท^๒ว^๒ค^๒า^๒แ^๒ล^๒เ^๒ม^๒น^๒ุ^๒ษ^๒ย^๒
ท^๒ง^๒ห^๒ล^๒า^๒ย

บิโย พุรหุमानมุตฺตโม

ผู้^๒เป^๒น^๒ท^๒ร^๒ก^๒อ^๒น^๒อ^๒ค^๒ม^๒ข^๒อ^๒ง^๒พ^๒ร^๒ห^๒ม
ท^๒ง^๒ห^๒ล^๒า^๒ย

บิโย นาคสุปฺปณฺณานิ

ผู้^๒เป^๒น^๒ท^๒ร^๒ก^๒ข^๒อ^๒ง^๒น^๒าค^๒แ^๒ล^๒เ^๒ค^๒ร^๒ุ^๒ท
ท^๒ง^๒ห^๒ล^๒า^๒ย

บิณฑุริย นมามิหิ

ต^๒ข^๒าน^๒อบ^๒น^๒อม^๒อ^๒ย^๒ช^๒ง^๒พ^๒ระ^๒พ^๒ท^๒ธ^๒
เจ้า ^๒ผู้^๒ม^๒อ^๒น^๒ท^๒ร^๒ย^๒บ^๒ร^๒ิ^๒ข^๒ร^๒ณ^๒
พระ^๒อง^๒ค^๒น^๒น

โส

โสกกา วิตจิตโต โย

พ^๒ระ^๒พ^๒ท^๒ธ^๒เจ้า^๒พ^๒ระ^๒อง^๒ค^๒ไ^๒ท^๒ ^๒ผู้^๒
ม^๒ิ^๒จ^๒ิต^๒ต^๒อน^๒ป^๒รา^๒ค^๒จ^๒า^๒ก^๒ค^๒ว^๒า^๒ม^๒ไ^๒ค^๒ก^๒

โสกมาโน สเทเวเก

ผู้^๒ง^๒า^๒ม^๒ใน^๒โล^๒ก^๒ท^๒ัง^๒เท^๒ว^๒โล^๒ก^๒

โสกปุตเต ปโมเทนุโต

ย^๒ัง^๒ส^๒ท^๒ว^๒ท^๒ัง^๒ห^๒ล^๒า^๒ย^๒ ^๒ผู้^๒ถึง^๒แ^๒ล^๒ว^๒
ช^๒ง^๒ค^๒ว^๒า^๒ม^๒ไ^๒ค^๒ก^๒ให้^๒ข^๒ัน^๒เท^๒ิง^๒อ^๒ย^๒

โสกภาณิ นมามิหิ

ต^๒ข^๒าน^๒อบ^๒น^๒อม^๒อ^๒ย^๒ช^๒ง^๒พ^๒ระ^๒พ^๒ท^๒ธ^๒
เจ้า^๒ผู้^๒ม^๒ิ^๒ว^๒ร^๒ร^๒ณ^๒อน^๒ง^๒า^๒ม^๒พ^๒ระ^๒อง^๒ค^๒
น^๒น

ภ.

ภชชิตา เยน สทุทมา

พ^๒ระ^๒ส^๒ั^๒ท^๒ธ^๒ร^๒ร^๒ม^๒ท^๒ัง^๒ห^๒ล^๒า^๒ย^๒อน^๒พ^๒ระ^๒
ผู้^๒ม^๒ิ^๒พ^๒ระ^๒ภ^๒า^๒ค^๒เจ้า^๒พ^๒ระ^๒อง^๒ค^๒ไ^๒ท^๒
แ^๒จ^๒ก^๒แ^๒ล^๒ว^๒

ภคฺคปาเปน ตาทินา

ผู้มีบาปอันหักเลี้ยวแล้วเช่นนั้น

ภเย สตุเต ปหาเสนโต

ยังสัตว์ทั้งหลาย ผู้กลัวให้
รณเวียงอยู่

ภยสนฺตํ นมามิหํ

ตชานอบนอม อยู่ซึ่ง พระผู้มี
พระภาคเจ้า ผู้มีภยอันสงบ
แล้วพระองค์นั้น

ค.

คมิโต เยน สทฺธมฺโม

พระสัทธรรมอัน พระผู้มี พระ
ภาคเจ้าพระองค์ใดถึงแล้ว

คมาบิโต สเทวกิ

ผู้ยังสัตว์โลกทั้งเทพยดาให้
ถึงแล้ว

คจฺจมาโน สิวํ รมฺมํ

ผู้ถึงอยู่ซึ่งพระนิพพานเป็นที่
ยินดีเป็นที่เกษม

คมฺยชฺมมํ นมามิหํ

ตชานอบนอม อยู่ซึ่ง พระผู้มี
พระภาคเจ้า ผู้มีธรรมอันถึง
พระองค์นั้น

วา.

วานา นิกขมิ โย ตถเหา พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์

โต ผู้ออกไปจากตถเหา

เครื่องร้อยกรอง

วาจิ ภาสตี อุตตม

ย่อมตรัสซึ่งวาจาอันอุดม

วานนิพุปาปนตถาย

เพื่อประโยชน์แก่อนัยตถเหา

เครื่องร้อยกรองให้ดับไป

วายนนตี นมามิหิ

ดูข้านอบน้อมอยู่ซึ่งพระผู้มี

พระภาคเจ้าผู้เพียรอยู่พระ

องค์นั้น

อ.

อนสุสาสกสตุตานัน

พระชินะ อรหันต์เจ้าพระองค์

โต ให้อยู่ซึ่งความหายใจ

อสุสาสิ เทติ โย ชินโน

คล่อง แก่สัตว์ทั้งหลายผู้

หายใจไม่คล่อง

อนนตคุณสมบุโน

ผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยคุณไม่มี

ที่

อนตคามิ นมามิหิ

ศุ ขา นอบ นัณม อยู่ ซึ่ง พระ

อรหันตเจ้า ผู้ถึงซึ่งที่สุด

ธรรม พระองค์นั้น

ร.

รโต นิพพานสมปตเต

พระอรหันตเจ้านั้นพระองค์ใด

ผู้ยินดีแล้วในอันถึงพร้อมซึ่ง

รโต โส สตตโมจเน

พระนิพพาน ยินดีแล้วใน

อันยังสัตว์ให้พ้น ย่อมยัง

รมมาเปตฺธิ สตเต โย

สัตว์ทั้งหลายให้ยินดี ใน

พระนิพพาน

รณจาคิ นมามิหิ

ศุ ขา นอบ น้อม อยู่ ซึ่ง พระ

อรหันตเจ้าผู้กำจัดเสียซึ่ง

ข้าศึกพระองค์นั้น

หิ.

<p>หฺลยฺลเต ปาปเก ฐมฺเม</p>	<p>พระ อรหันต์ เจ้า พระ องค์ ไท ย่อม ฆ่า เลี้ย ชง ธรรม ทัง หลาย อัน ลาม ก</p>
-----------------------------	---

หิสาเปติ ปริ ชนิ
 หิสมานิ มหาวิริ

<p>คฺขานอบนฺนอมอยฺชงพระอรหันต์ เจ้าผู้ ไท รม เรือง อยุ่ ผู้ ก ล้า ไหญ่ ผู้ มี บาป อัน ฆ่า เลี้ย แลว พระ องค์ คน น</p>

หนุตปาบิ นมามิหิ

สม.

สํขตาสํขเต ฐมฺเม
 สมฺมา เทเสสิ ปาณินิ

<p>พระ สัม มา สัม พุ ทธ เจ้า พระ องค์ ไท ทรง แส ทง แลว โดย ชอบ ชง ธรรม ทัง หลาย ท เปน สํ ขตะ แล อ สํ ขตะ แก่ สัตว์ ทัง หลาย</p>

:

สัสสารี สวิฆาณเถติ
สสมพุทฺธิ นมามิหิ

ย้อมขจักเสี่ยซังสังสารทุกข
คชานอบนอมอยยั้งพระ
สัมมาสัมพุทฺธเจ้า ผู้พร้อม
เอมพระองคนน

มา.

มาตาว ปาลีโต สตุเต

พระสัมมาสัมพุทฺธเจ้า พระ
องค์ใด เปนประคจมารดา
เสี่ยซังสत्वทังหลาย

มานถทฺเช ปมทฺทีโน

ผู้ย้ายเสี่ยซังความกระต้าง
ควยมานะทังหลาย

มานิโต เทวสเมหิ

ผู้นห่มแห่งเทพยดาทังหลาย
นบถอแล้ว

มานฆาณิ นมามิหิ

คชานอบนอมอยยั้งพระสัมมา
สัมพุทฺธเจ้า ผู้ขะจักเสี่ยซัง
มานะพระองคนน

สม.

สัจยัม ปารมี สมมา
 สัจจิตวา สุขิมตฺตโน
 สัจจานัน ขยิ กตฺวา
 สนฺตคามิ นมามิหิ

ตฺวานอพนอมอยุชฺชังพระ
 สัมมาสัมพทฺธเจ้า ผู้ก่อ
 สร้างชงขารมึโดยชอบ สัจ
 สมแลวชงสุขเพอตน กระ
 ทำแลวชงธรรมเป็นเหตุสน
 ไปแห่งสังขารทงหลาย ถึง
 พระนิพพานอันสงขระงัย

พท.

พุชฺฌิตฺวา จตฺตจฺจานิ
 พุชฺฌาเปติ มหาชนํ
 พุชฺฌาเปนฺตํ สิวํ มคฺคํ
 พุทฺธเสฏฺฐิ นมามิหิ

พระสัมมาสัมพทฺธเจ้าพระ
 องค์โคตรสิริแลวชงสังขระส
 ทงหลาย
 ยังมหาชนให้รืออยู่
 ตฺวานอพนอมอยุชฺชังพระ
 สัมมาสัมพทฺธเจ้าผู้ประเสริฐ
 สก ผู้ให้รืออยู่ชงทาง
 อนเกษม พระองค์นั้น

โร.

โรติ ราเค จ โทเส จ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระ
องค์โต ย่อมจะจิตเสียซึ่ง
ราคะทั้งหลายด้วย ซึ่ง
โทสะทั้งหลายด้วย

โรติ โมเห จ ปาณินิ

ย่อมจะจิตเสียซึ่งโมหะทั้ง
หลายด้วย แห่งสัตว์ทั้งหลาย

โรตาสวิ มหาวิริ

ตขานอบน้อมอยู่ซึ่งพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าผู้มีอาสวะ

โรตเกลส นมามิหิ

อันจะจิตแล้ว ผู้กล้าใหญ่
ผู้มักเลศอันจะจิตแล้ว พระ
องค์นั้น

วิช.

วิวิจเจว อสทฐมมา

พระวิชชาจรณะสมบรูณ์เจ้า
พระองค์โต มีจิตตั้งอยู่

วิจิตวา ฐมมเทศนั

แล้วในวิเวก สงัดแล้วเที่ยว
จากอสังขารม ร้อยกรอง

วิเวเก จิตจิตโต โย

แล้วซึ่งธรรมเทศนา

วิทนต์ นมามิหิ

ค^๒ข^๒าน^๒อบ^๒น^๒อม^๒อยู่^๒ ซึ่ง^๒พระ

วิ^๒ช^๒ชา^๒จร^๒ณะ^๒สม^๒บ^๒ัน^๒เจ้า^๒ผู้^๒ริ^๒

แล^๒ว^๒พระ^๒อง^๒ค^๒น^๒น

ชา.

ชาติธมฺโม ชราธมฺโม

ชาติธรรม ชราธรรม

ชาติอนฺโต ปกาสิโต

ที่^๒สุ^๒ก^๒แห่ง^๒ชาติ^๒ อัน^๒พระ^๒วิ^๒ช^๒ชา

จร^๒ณะ^๒สม^๒บ^๒ัน^๒เจ้า^๒พระ^๒อง^๒ค^๒ไ^๒

ชาติเสฏฺฐเณ พุทฺธเณ

ผู้^๒มี^๒ชาติ^๒อัน^๒ประ^๒เส^๒ริ^๒สุ^๒ส^๒ก^๒ ผู้^๒ริ^๒

แล^๒ว^๒ ประ^๒กาศ^๒แล^๒ว^๒

ชาติโมกฺขิ นมามิหิ

ค^๒ข^๒าน^๒อบ^๒น^๒อม^๒อยู่^๒ ซึ่ง^๒พระ

วิ^๒ช^๒ชา^๒จร^๒ณะ^๒สม^๒บ^๒ัน^๒เจ้า^๒ผู้^๒พ^๒ัน

จาก^๒ชาติ^๒ พระ^๒อง^๒ค^๒น^๒น

จ.

จยเต ปุณฺณสมุภาเร พระวิชาจรณะสมบັນเจ้า

พระองค์ไท สันสมอยู่ซึ่ง

สัมภารเป็นขุณฺฑทั้งหลาย

จยเต สุขสมุปทํ

ก่อสร้างอยู่ซึ่งความถึง

พร้อมแห่งสุข

จขนฺตํ ปาปกมฺมานิ

ศุขอันอบน้อมอยู่ซึ่งพระวิชา

ชาจรณะสมบັນเจ้า ผู้ละอยู่

จชาเปนฺตํ นมามิหิ

ผู้ให้ละอยู่ ซึ่งกรรมลามก

ทั้งหลาย พระองค์นั้น

ร.

รมิตํ เยน นิพฺพานํ

พระนิพพานอันพระวิชา

จรณะสมบັນเจ้า พระองค์ไท

ยินดีแล้ว

รกุขิต์ โลกสมุปท์

ความถึงพร้อมในโลก อัน
พระวิชาจรณะสมบັນเจ้า
พระองค์ไกรภษาแล้ว

รชโทสาทีเกตุเสหิ

ตข้านอบน้อมอยู่ซึ่งพระ
วิชาจรณะสมบັນเจ้า ผู้
เว้นแล้วจากกิเลส มีความ
ยินดีแลความประทุษร้าย
เป็นต้นทั้งหลาย พระองค์
นั้น

รหิต์ ต์ นมามิหิ

ณ.

นมิตโตเยว พุรหุเมหิ

พระวิชาจรณะสมบັນเจ้า
พระองค์โต อันชนแลเทพย
ดาทั้งหลาย อันพรหมทั้ง
หลาย นอบน้อมแล้วนั้น
เทียว ในกาลทุกเมื่อ ยัน
ลือลือหนาทอยู่

นรเทเวหิ สพพทา

นทนโต สีหนาทโย

นทนต์ ตี นมามิหิ

ต_๒ ข_๒ น_๒ อ_๒ บ_๒ น_๒ อ_๒ ม_๒ อ_๒ ย_๒ ช_๒ ings_๒ พระ

วิ_๒ ช_๒ ชา_๒ จ_๒ ร_๒ ณะ_๒ ส_๒ ม_๒ บ_๒ ัน_๒ เจ_๒้า ผู้

บ_๒ น_๒ ล_๒ อ_๒ อ_๒ ย_๒ พระ_๒ อ_๒ ง_๒ ค_๒ ัน_๒ ัน ๒

สม.

ส_๒ ข_๒ า_๒ เร_๒ ต_๒ วิ_๒ เ_๒ โ_๒ ล_๒ เ_๒

พระ_๒ วิ_๒ ช_๒ ชา_๒ จ_๒ ร_๒ ณะ_๒ ส_๒ ม_๒ บ_๒ ัน_๒ เจ_๒้า

ส_๒ ล_๒ ข_๒ า_๒ น_๒ า_๒ ต_๒ อ_๒ น_๒ จ_๒ ุ_๒ ต_๒

พระ_๒ อ_๒ ง_๒ ค_๒ ์_๒ ไ_๒ ุ_๒ ุ_๒ พระ_๒ อ_๒ ม_๒ อ_๒ ย_๒ ช_๒ ings_๒

ส_๒ ัง_๒ ข_๒ า_๒ ร_๒ ท_๒ ัง_๒ ห_๒ ล_๒ า_๒ ย_๒ ใน_๒ โ_๒ ล_๒ ก_๒ มี_๒

อ_๒ ย_๒ า_๒ ง_๒ ส_๒ า_๒ ม_๒ โ_๒ ด_๒ ย_๒ อ_๒ น_๒ จ_๒ ัง_๒

ส_๒ ม_๒ ม_๒ า_๒ น_๒ิ_๒ พ_๒ ุ_๒ พ_๒ าน_๒ ส_๒ ม_๒ ป_๒ ต_๒ โ_๒

ถึง_๒ พระ_๒ อ_๒ ม_๒ แ_๒ ล_๒ ั_๒ว_๒ ช_๒ ings_๒ พระ_๒ น_๒ิ_๒ พ_๒

พ_๒ าน_๒ โ_๒ ด_๒ ย_๒ ช_๒ อ_๒ ย_๒

ส_๒ ม_๒ ป_๒ ส_๒ ส_๒ น_๒ ต_๒ น_๒ ม_๒ า_๒ มิ_๒ ห_๒

ต_๒ ข_๒ น_๒ อ_๒ บ_๒ น_๒ อ_๒ ม_๒ อ_๒ ย_๒ ช_๒ ings_๒ พระ

วิ_๒ ช_๒ ชา_๒ จ_๒ ร_๒ ณะ_๒ ส_๒ ม_๒ บ_๒ ัน_๒ เจ_๒้า ผู้

เ_๒ ็_๒ น_๒ อ_๒ ย_๒ โ_๒ ด_๒ ย_๒ ช_๒ อ_๒ ย_๒ พระ_๒ อ_๒ ง_๒ ค_๒ ัน_๒ ัน ๒

ปน.

ปกุกเต โปธิสมุภาเร

ครั้นเมื่อโปธิสมุภาเร อัน

พระวิชาจระณะสมบั้นเจ้า

พระองค์โต สร้างมาแล้ว

ปสฏุโจ โส สเทเวเก

พระองค์เป็นผู้อันเขาสรรเสริญ

แล้วในโลกก็ข้ทั้งเทพยดา

ปญญา ย อสโม โหติ

หาผู้เสมอด้วยปัญญาขมิ

ไต่มี

ปสนนํ ตํ นมามิหิ

ตชานอบน้อมอยู่ซึ่ง พระวิชา

จระณะสมบั้นเจ้าผู้่องแล้ว

แล้ว พระองค์นั้น

โน.

โน เทติ นรยํ คนตุ

พระวิชาจระณะสมบั้นเจ้า

พระองค์โต ย่อมไม่ให้เพื่อ

จะไปนรก

โน จ ปาปํ อการยิ

อนึ่งไม่^๑ได้^๒ให้^๓กระทำแล้ว^๔ซึ่ง
ขว^๑ป

โน สโม อตฺถิ ปญฺญา

ไม่มี^๑ใคร^๒เส^๓ม^๔อ^๕ค^๖ว^๗ย^๘บ^๙ญ^{๑๐}ญา

โนนธมฺมํ นนํมิหิ

ท^๑ข^๒า น^๓อบ น^๔อม อยู่^๕ซึ่ง^๖พระ
วิ^๑ช^๒ชา^๓จร^๔ณะ ส^๕ม^๖บ^๗น^๘เจ้า^๙ผู้^{๑๐}มี
ธ^๑รร^๒ม^๓อัน^๔ย^๕ิง พระ^๖อง^๗ค^๘น^๙น

สุ.

สุนฺทโร วรรณุเปน

พระ^๑สุ^๒ค^๓ต^๔เจ้า^๕พระ^๖อง^๗ค^๘ไ^๙ค
ง^๑าม^๒ค^๓ว^๔ย^๕พระ^๖ร^๗ูป^๘อัน^๙ป^{๑๐}ระ^{๑๑}เส^{๑๒}ริ^{๑๓}ฐ

สุสุสโร ฌมฺมภาสเน

มี^๑พระ^๒ก^๓ระ^๔แ^๕ส^๖เส^๗ียง^๘อัน^๙ไ^{๑๐}ไพ^{๑๑}เราะ
ใน^๑อัน^๒ตร^๓วิ^๔ส^๕ซึ่ง^๖ธ^๗รร^๘ม

สุทุทุทสํ ทิสาเปติ

ให้^๑เห็น^๒อยู่^๓ซึ่ง^๔ธ^๕รร^๖ม^๗ที่^๘บุ^๙ค^{๑๐}ค^{๑๑}ล
เห็น^๑ไ^๒ค^๓ย^๔าก^๕น^๖ัก

สุกตนต์ นมามิหิ

ต^๒ข^๒าน^๒อบ^๒น^๒อม^๒อยู่^๒ซ^๒ง^๒พระ^๒สุ^๒ค^๒ต^๒
 เจ้า^๒ ผู้^๒เส^๒ต^๒จ^๒ไป^๒ค^๒็^๒แล^๒ว^๒ พระ
 อง^๒ค^๒ัน^๒น

ก.

ค^๒จ^๒ณ^๒โต^๒ โล^๒ก^๒ิ^๒ย^๒ ฌ^๒ม^๒ม^๒

พระ^๒สุ^๒ค^๒ต^๒เจ้า^๒พระ^๒อง^๒ค^๒็^๒โต^๒ ถึง^๒
 อยู่^๒ซ^๒ง^๒ธ^๒ร^๒ร^๒ม^๒อ^๒น^๒เป^๒น^๒โล^๒ก^๒ิ^๒ย^๒

ค^๒จ^๒ณ^๒โต^๒ อ^๒ม^๒ต^๒ ป^๒ท^๒

ถึง^๒อยู่^๒ซ^๒ง^๒ท^๒าง^๒อ^๒น^๒ไม่^๒ต^๒าย^๒

ค^๒โต^๒ โส^๒ ส^๒ต^๒ต^๒โม^๒เจ^๒ต^๒

พระ^๒อง^๒ค^๒็^๒เส^๒ต^๒จ^๒แล^๒ว^๒เพ^๒อ^๒จะ^๒ยัง^๒
 ส^๒ัต^๒ว^๒ให้^๒พ^๒น^๒จ^๒าก^๒ท^๒ก^๒ข^๒

ค^๒ต^๒ณ^๒ณ^๒า^๒ณ^๒ น^๒ม^๒า^๒มิ^๒ห^๒

ต^๒ข^๒าน^๒อบ^๒น^๒อม^๒อยู่^๒ซ^๒ง^๒พระ^๒สุ^๒ค^๒ต^๒
 เจ้า^๒ ผู้^๒มี^๒ พระ^๒ ญา^๒ณ^๒ อ^๒น^๒ข^๒ัน^๒ล^๒
 แล^๒ว^๒ พระ^๒อง^๒ค^๒ัน^๒น

โต.

โตเสนโต วรรทมเมน พระสุคตเจ้าพระองค์โต ให้

สัตว์ยินดีอยู่ด้วยพระธรรม

อันประเสริฐ

โตสฎจาเน สีเว วเร

โตกระทำแล้ว ชึ่งความ
ยินดีในทศวรรยินดี อันเกษม

โตส อกาสิ ชนฺตุนิ

ประเสริฐแก่สัตว์ทั้งหลาย

โตลจิตฺติ นมามิหิ

ตชานอบนอมอยู่ชึ่งพระสุคต

เจ้าผู้มีจิตต์เที่ยงตรง กุจ

ตราชึ่งพระองค์น

โล.

โลเก ชหติ สมพทุโธ พระโลกวิทูเจ้าพระองค์โต

เป็นผู้ตรัสรู้เองแล้ว ย่อม

ละเอียดชึ่งโลกทั้งหลาย

โลกเสฏโฐ คุณากโร

ผู้เป็นพ่อเกิดแห่งคุณพระ

เสริฐในโลก

โลกเสฏโฐ สหิปเต ชหิปเต

ยอมยั้งสัตว์ทั้งหลายให้ละ

เสียซึ่งโลกทั้งหลาย

โลกสนัตติ นมามิหิ

ดูข้านอบน้อมอยู่ซึ่งพระโลก

วิทูเจ้า ผู้สร้างเสียซึ่งโลก

พระองค์นั้น

ก.

กนุโต โย สพฺพสตุตฺตานิ

พระโลกวิทูเจ้าพระองค์ใด

ผู้ชนะลวงกันดารไปแล้ว

กตฺวา ทุกฺขกฺขยิ ชิโน

กระทำแล้วซึ่งความสิ้นไป

แห่งทุกข์ เพื่อสัตว์ทั้งหลาย

ทั้งปวง

กถนุโต มธุริ ฐมมึ
กถาสณ्हึ นมามิหึ

ตฺริส อัยชง ธรรม อั้นไพเราะ
คฺชาน อัยน อม อัยชง พระโลก
วิท เจ้า ผู้ มี กถา อั้นเสนาะ
พระองค์น

วิ.

วินย โย ปกาเสติ
วิทธเสตวา ตโย ภเว
วิเสสญญาณสมฺปนฺโน
วิปฺปสนนํ นมามิหึ

พระโลกวิทเจ้าพระองค์โต
ถึงพร้อมแล้วด้วยพระญาณ
อันวิเศษ กำจัดเสียซึ่งภพ
ทั้งหลายสาม ประการอยู่
ซึ่งอุบายเครื่องแนะนำ
คฺชาน อัยน อม อัยชง พระ
โลกวิท เจ้า ผู้ มี กถา อั้นเสนาะ
พระองค์น

ท.

ทุเส สตุเต ปหาเสนโต พระโลกวิทูเจ้าพระองค์ใด
 ยิง สัตว์ ผู้ประทุษ จูร้ายให้
 รนเริงอยู่

ทुरुจัน ปกาสติ ประภาคอยู่ซึ่งที่อื่นไกล
 ทูริ นิพพานมามม อาศรัยแล้ว ซึ่งพระนิพพาน
 อื่นไกล

ทุสหาน นามิหิ ตชานอบน้อมอยู่ซึ่งพระโลก
 วิทูเจ้า ผู้ละเสียซึ่งความ
 ประทุษ จูร้ายพระองค์นั้น

อ.

อนติ ชาติชราที่นี้ พระอนตตระเจ้าพระองค์ใด
 ผู้ อคม กว่าสัตว์ มีเท่าสอง
 ไต่ทาแล้วซึ่งที่สกแห่งทุกซ์
 ทังหลาย มีชาติชราเป็นต้น

อเนกสุสาหจิตเตน

ด้วยจิตต์ มีอุสาหะมิ ไซอัน

เคียว

อสสาเสนุต นมามิห

ตขานอบนัสมอยังพระอนต

พระเจาผู้ให้หายใจกลองอยู่

พระองค์น

นุต.

นุเทติ รากจิตตานิ

พระอนตพระเจ้าพระองค์ไค

ยอมบั้น เทา เสีย ชัง รา คะ

จิตต์ทั้งหลาย

นุทาเปติ ปรี ชน

ยังชนอนให้บั้นเทาอยู่

นุออกถิ มนุสุสานิ

ตขานอบนัสมอยังพระ

อนตพระเจ้าผู้ตามสอนอยู่

นุสาสนุต นมามิห

ซึ่ง อรรถ อนัสสะสลวยแก่

มนุษย์ทั้งหลาย พระองค์น

ต.

ตโนติ กุสลัม ฌมมัม พระอนุตตระเจ้าพระองค์ใด
 ย่อมแผ่ไปซึ่งธรรมอันเป็น

กุศล

ตโนติ ฌมมเทสนัม ย่อมแผ่ไปซึ่งธรรมเทศนา
 ตณฺหาเย วิจรณฺตานัม เพื่อสัตว์ทั้งหลายผู้ต้องเที่ยว
 ไปอยู่ด้วยตณฺหา

ตณฺหาฆาณฺฐิ นมามิหิ ตูชานอบนฺนอมฺมอยฺยังพระอนุต
 ตระเจ้าผู้มาเสวยซึ่งตณฺหา
 พระองค์นั้น

โร.

โรเสนเต เหนว โภเปติ พระอนุตตระเจ้าพระองค์ใด
 ไม่โกรธเลยซึ่งสัตว์ทั้งหลาย
 ผู้โกรธอยู่

โรเส เหนว น กุชฺฌมติ ไม่เคืองอยู่ซึ่งสัตว์ทั้งหลาย
 ผู้เคืองจริงที่เที่ยว

โรคนัน รากอาทั้น

โรคสนัด นมามีห้

ต^๒ข^๒าน^๒อบ^๒น^๒อม^๒อยู่^๒ซ^๒ง^๒พ^๒ระ^๒อน^๒ค^๒
 ต^๒ระ^๒เจ^๒้า^๒ผู้^๒มี^๒โร^๒ค^๒แ^๒ห^๒ง^๒โร^๒ค^๒ท^๒ง^๒
 ห^๒ล^๒า^๒ย^๒ น^๒ร^๒า^๒ค^๒ะ^๒เป^๒น^๒ต^๒ัน^๒ อ^๒ัน^๒
 ร^๒ะ^๒ง^๒ข^๒แ^๒ล^๒ว^๒ พ^๒ระ^๒อง^๒ค^๒ัน^๒น

ป.

ปุณนัต อุตโน ปาบี

ปุเรนัต ทสปารมี

ปุณณวนตสส ราชสส

ปุตตภูต นมามีห้

ต^๒ข^๒าน^๒อบ^๒น^๒อม^๒อยู่^๒ซ^๒ง^๒พ^๒ระ^๒ป^๒ริ^๒
 ส^๒ท^๒ม^๒มะ^๒ส^๒าร^๒ถ^๒ี^๒เจ^๒้า^๒ ผู้^๒ละ^๒อยู่^๒
 ซ^๒ง^๒ข^๒า^๒ป^๒ของ^๒พ^๒ระ^๒อง^๒ค^๒ ย^๒ัง^๒
 ข^๒า^๒ร^๒มี^๒ ๓๐ ให้^๒เ^๒ค^๒ม^๒อยู่^๒ ผู้^๒เป^๒น^๒
 ข^๒ุ^๒ต^๒ร^๒ของ^๒พ^๒ระ^๒ว^๒า^๒ชา^๒ผู้^๒มี^๒ข^๒ณ^๒

ริ.

ริปุราคาทิภูตว

ริทุธิยา ปฎิหณณติ

พ^๒ระ^๒ป^๒ริ^๒ส^๒ท^๒ม^๒มะ^๒ส^๒าร^๒ถ^๒ี^๒เจ^๒้า^๒พ^๒ระ^๒
 อ^๒ง^๒ค^๒ไ^๒ค^๒ ย^๒่อ^๒ม^๒ข^๒ะ^๒จ^๒ค^๒ล^๒ี^๒ย^๒ซ^๒ง^๒
 ก^๒ิ^๒ล^๒ะ^๒ค^๒มี^๒ร^๒า^๒ค^๒ะ^๒ค^๒ง^๒ข^๒้า^๒ค^๒ก^๒เป^๒น^๒
 ต^๒ัน^๒ ก^๒เ^๒ก^๒แ^๒ล^๒ว^๒ท^๒เ^๒ย^๒ว^๒ค^๒ว^๒ย^๒ถ^๒ก^๒

ริตต์ กมมึ น กาเรตา-

พระองค์ผู้ไม่ให้กระทำกรรม

เหลวไหล

รียวส์ นมามิห์

ตชานอบนอมอยู่ซึ่งพระปรีส

ทมมะสารถเจ้าผู้อริยวงศ์

พระองค์นั้น

ส.

สมปโน วรสีเลน

พระปรีสทมมะสารถเจ้าพระ

องค์โต เป็นผู้ชนะถึงพร้อม

แล้วด้วยคิลอันประเสริฐ

มีสมาธิอันประเสริฐ

ถึงพร้อมแล้วด้วยพระญาณ

แห่งบุคคลผู้รู้เอง

สมาธิปวโร ชโน

ตชานอบนอมอยู่ซึ่งพระปรีส

ทมมะสารถเจ้า ผู้มีพระ

ราชาไพเราะพระองค์นั้น

สยมภูญาณสมปโน

สณหวาจิ นมามิห์

ทม.

ทนุโต โย สกจิตฺตานิ

พระปรีสทมมะสารถิเจ้าพระ
องค์ใด ผู้กอยู่ซึ่งจิตตทั้ง
หลายของพระองค์

ทมิตฺวาบ สเทวกิ

แม่ทรงทราบแล้วซึ่งสัตว์
โลกเป็นไปกับเทพยดา

ททนุโต อมตํ เขมํ

ประทานอยู่ซึ่งอมตธรรมอัน
เกษม

ทนุติ นุทฺริยํ นนามิหํ

ตขานอบน้อมอยู่ซึ่งพระปรีส
ทมมะสารถิเจ้า ผู้มีอินทริย
อันทราบแล้ว พระองค์นั้น

ม.

มहुสฺสาเหเน สมฺพุทฺโธ

พระ ปรีส ทม มะ สาร ถิ เจ้า
พระองค์ใด เป็นผู้ตรัสรู้เอง
ขั้นลุ แล้ว ซึ่ง พระ ญาณอัน
ใหญ่ ด้วยพระอุสาหะอันใหญ่

มหนตํ ญาณมาคมิ

มหิต์ นรเทเวหี
มโนสุทฺธํ นมามิหํ

ดูข้านอบน้อมอยู่ซึ่งพระปรีส
ทมมะสารถเจ้า ผู้อินชนแล
เทพยดาทั้งหลายบูชาแล้ว
ผู้ มี พระ ทย์ หมด จด แล้ว
พระองค์นั้น

สา.

สาริ เทตฺธ สดฺตฺตานํ
สาเรตี อมตํ ปทํ
สารถวิย สาเรตี

พระปรีสทมมะสารถเจ้าพระ
องค์ใดประ ทาน อยู่ซึ่งสาระ
ประโยชน์แก่ สัตว์ทั้งหลาย
ในโลกนี้
ให้ดำเนินไปอยู่สู่ทางอันไม่
ตาย.
ทั้งสารถยังสัตว์ให้เล่นไป
ฉนั้น

สารทมนั นมามิหิ

ต_๒ข_๒าน_๒อบ_๒น_๒อ_๒ม_๒อ_๒ย_๒ช_๒ง_๒พ_๒ระ_๒ป_๒ริ
 ส_๒ท_๒ม_๒ม_๒ะ_๒ส_๒าร_๒ถ_๒ี_๒เจ้า_๒ ผู้_๒มี_๒ธ_๒ร_๒ร_๒ม_๒
 เป_๒น_๒ส_๒าร_๒ะ_๒ พ_๒ระ_๒อง_๒ค_๒น_๒ัน_๒

ร.

ร_๒ม_๒ม_๒ต_๒าร_๒ิ_๒ย_๒ส_๒ท_๒ธ_๒ม_๒เม

พ_๒ระ_๒ป_๒ริ_๒ส_๒ ท_๒ม_๒ ม_๒ะ_๒ส_๒าร_๒ถ_๒ี_๒เจ้า_๒
 พ_๒ระ_๒อง_๒ค_๒์_๒ไ_๒ต_๒ ย_๒ัง_๒ส_๒า_๒ว_๒ก_๒ข_๒อง_๒
 พ_๒ระ_๒อง_๒ค_๒์_๒ใ_๒ห_๒ิ_๒ย_๒น_๒ค_๒ิ_๒แล_๒ว_๒ใ_๒น_๒ส_๒ท_๒
 ธ_๒ร_๒ร_๒ม_๒อ_๒น_๒พ_๒ระ_๒อ_๒ริ_๒ย_๒ย_๒น_๒ค_๒ิ_๒แล_๒ว_๒

ร_๒ม_๒มา_๒เป_๒ติ_๒ ส_๒ส_๒า_๒ว_๒ก_๒

ร_๒ม_๒เม_๒ จ_๒า_๒เน_๒ ว_๒ส_๒า_๒เป_๒น_๒ต_๒ิ

ต_๒ข_๒าน_๒อบ_๒น_๒อ_๒ม_๒อ_๒ย_๒ช_๒ง_๒พ_๒ระ_๒ป_๒ริ_๒ส_๒
 ท_๒ม_๒ม_๒ะ_๒ส_๒าร_๒ถ_๒ี_๒เจ้า_๒ ผู้_๒ย_๒ัง_๒ส_๒า_๒ว_๒ก_๒

ร_๒ถ_๒เห_๒น_๒ต_๒ิ_๒ น_๒ม_๒า_๒มิ_๒ห_๒

ใ_๒ห_๒อ_๒ย_๒ใ_๒น_๒ส_๒ถ_๒า_๒น_๒อ_๒น_๒ร_๒น_๒ร_๒ม_๒ย_๒ ผู้_๒
 ข_๒ะ_๒จ_๒ค_๒เล_๒ิ_๒ย_๒ช_๒ง_๒ข_๒า_๒ค_๒ก_๒พ_๒ระ_๒อง_๒ค_๒
 น_๒ัน_๒

ถิ.

ถิโต โย วนิพพาน	พระปรีสทมมะสารถิเจ้าพระ
ถิเร จาเน สสาวโก	องค์โต กยทั้งสาวกตำรงอยู่ แล้วในพระนิพพาน เปน สถานอันมั่นคง
ถิริ จานํ ปกาเสติ	ทรงประกาศแล้วซึ่งสถาน อันมั่นคง
ถิตทมมํ นมามิหํ	ดูข้านอบน้อมอยู่ซึ่งพระปรี สทมมะสารถิเจ้า ผู้มีธรรม อันตำรงอยู่แล้ว พระองค์นั้น

สต.

สตทมมํ เทสยิตวาน	ดู ข้านอบน้อมอยู่ซึ่งพระ
สนตํ นิพพานปาปกํ	ศาสดาเจ้า กยทั้งสาวก ผู้ เสด็จแล้วซึ่งสัทธรรมถึงซึ่ง

สมาหิตํ สสาวกํ
 สนฺตจิตฺตํ นมามิหํ

พระนิพพานอันร่างขบแล้ว ผู้
 มีจิตตํตั้งมั่น มีจิตตํร่างขบ
 แล้ว

ธ. ๑.

ธานํ นิพฺพานสํชาตํ

พระศาสดาเจ้าพระองค์ใด
 เปนมุนีถึงทบแล้วซึ่งธานะ
 อันบัณฑิตนับพร้อมแล้วว่า
 พระนิพพาน ด้วยความเพียร

ธามาเนนคโต มุนี

ธานเน สกฺคสฺสเว รมฺเม

ดู ข้า นอบ น้อม อยู่ ซึ่ง พระ
 ศาสดาเจ้า ผู้ยังสัตว์ทั้ง

ธานเปนุตํ ตํ นมามิหํ

หลายให้ดำรงอยู่ในสวรรค์
 แลพระนิพพานอันเป็นสถาน
 น่ารื่นรมย์ พระองค์นั้น

เท.

เทนุโต โย สกคณิพพานิ พระศาสดาเจ้าพระองค์ใด
ปรุชฌานอยู่ซึ่ง สวรรค์แล
พระนิพพาน

เทวมนุสสุสปาณินิ แก่เทพยดาแลมนุษย์แล
สัตว์ทั้งหลาย

เทนุติ ธมฺมวาริ ทานิ ตู ขำ นอบ น้อม อยู่ซึ่ง พระ
ศาสดาเจ้า ผู้ประเสริฐกว่า

เทวเสฏฺฐิ นมามิหิ เทพยดาผู้ปรุชฌานอยู่ซึ่งพระ
ธรรมอันประเสริฐเป็นทาน
พระองค์นั้น

ว.

วนุตราถิ วนุตโทสสิ ตู ขำ นอบ น้อม อยู่ซึ่ง พระ
ศาสดาเจ้าผู้ประเสริฐ ผู้

วนุตโมหิ อนาสวิ ตริสรุแล้ว มีราคะอันกาย
เสียแล้ว มีโทสะอันกาย

วนุทีติ เทวपुरหุเมหิ

เสียแล้ว มีโมหะอันกาย

วรํ พุทฺธํ นมามิหิ

เสียแล้ว ไม่มีอาสวะ อัน

เทพยดาแลพรหมทั้งหลาย

ถวายบังคมแล้ว

ม.

มหตา วิริเยนาบี

พระ ศาสดาเจ้าพระ องค์ ไท

มหนฺตํ ปารมี อกา

ก่อสร้าง ช่าง ขาร มี อัน ใหญ่

แม้ ด้วย ความ เพียร อัน ใหญ่

มนุสฺสเทวपुरหุเมหิ

ดู ข้า นอบ น้อม อยู่ ช่าง พระ

ศาสดา เจ้า ผู้ อัน มนุษย์ แล

เทพยดาแลพรหมทั้งหลาย

มhitํ ตํ นมามิหิ

บูชาแล้ว พระ องค์ คน น

นุส.

นุทธมมัม ปกาเสนุโต พระศาสดาเจ้าพระองค์โต
ประกาศอยู่ซึ่งกรรมอันสละ
สลวย

นุทธนตถาย ปาปกัม เพื่ออันยับเทาเสียซึ่งกรรม
ลามก

นุทธทุกุขาธิปนุหนานัม แก่สัตว์ทั้งหลาย ผู้นอนจม
แล้วในทุกข์โดยแท้

นุทธาปัตติ นมามิหัม ตู ขำ นอบ น้อม อยู่ซึ่ง พระ
ศาสดาเจ้า ผู้ให้ยับเทาแล้ว
พระองค์นั้น

สา.

สาวกานันุสาเสติ พระศาสดาเจ้าพระองค์โต
พร่ำสอนอยู่ซึ่งกรรมอันเป็น

สารมมเม จ ปาณินิ สาระทั้งหลาย แก่สาวก
ทั้งหลายแลสัตว์ทั้งหลาย

สารธมฺมํ มนุสฺसानํ

สาสึตํ ตํ นมจฺมึหํ

ตฺวานอฺบยํ นอฺมอฺยํ ชฺงฺพระคาส-
 ตาเจ้าผู้สอนแล้ว ชฺงฺธรรม
 อันเป็นสํวระแก่มนุชย์ทั้ง
 หลาย พระองค์นั้น

นํ.

นนฺทนุโต วรสทฺธมฺเม

นนฺทาเปตี มหามุณี

นนฺทญฺุเตหิ เทเวหิ

นนฺทญฺึยํ นมามึหํ

พระคาสตาเจ้าพระองค์ใด
 เป็นมหามุณีขึ้นเทิงอยู่ใน
 สัทธรรมอันประเสริฐ ยัง
 สัตว์ให้ขึ้นเทิงอยู่

ตฺวานอฺบยํ นอฺมอฺยํ ชฺงฺพระคาส-
 ตาเจ้าผู้สอนเทพยดาทั้งหลาย
 ผู้มีความยินดีฟังขึ้นเทิง
 พระองค์นั้น

พท.

พุชฌิตาริยสจฺจานี

พระพุทธรเจ้าพระองค์ใด ยัง
สัตว์โลกกัณฑ์ เทพยคาให้

พุชฌาเปติ สเทวกั

ตรัสร้อยซึ่งอริยสัจอันพระ
องค์ตรัสรู้แล้วทั้งหลาย

พุทฺธญาเนหิ สมฺปนฺนั

ตชานอบนอมอยู่ซึ่งพระพุทธร
เจ้า ผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยพระ

พุทฺธั สมฺมา นมามิหิ

ญาณของพระพุทธรทั้งหลาย
โดยชอบ พระองค์นั้น

โร.

โรวิตพฺพั มหาวิโร

พระพุทธรเจ้าพระองค์ใด ผู้
มีความเพียรอันใหญ่ ชำระ

โรวนุโต มลมตฺตโน

อยู่ซึ่งมลทินควรชำระของ
พระองค์ ชำระแล้วซึ่งบาป

โรวิตฺวา ปาณินิ ปาปั

ของสัตว์ทั้งหลาย

โศตกฤตส์ นมามิหิ

ตขานอบน้อมซึ่งพระพุทธรูป
เจ้าผู้มิ่งเลิศอันชำระแล้ว
พระองค์นั้น

ภ.

ภยมาปนุสตุตานิ

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระ
องค์ใด ก้าวล่วงแล้วซึ่ง

ภยิ หาเปติ นายโก

ภพทั้งหลายทั้งปวง เป็น
นายกผู้แนะนำของสัตว์ทั้ง

ภเว สพฺเพ อติกฺกนฺโต

หลายทงแล้วซึ่งภยิ ให้
ละอยู่ซึ่งภยิใด

ภยสนฺติ นมามิหิ

ตขานอบน้อมอยู่ซึ่งพระผู้มี
พระภาคเจ้า ผู้มีภยิอัน
สงบแล้ว พระองค์นั้น

ก.

คชิต เยน สทุทมโม	พระสัทธรรมอันพระผู้มีพระ ภาคเจ้าพระองค์ใด ตรัสรู้ แล้ว
คตฤณาณน ปาณินิ	ตชานอบน้อมอยู่ซึ่งพระผู้มี พระภาคเจ้าผู้ยงสัตว์ให้ถอ
คณ्हนัยิ วรทมมิ	เอาอยู่ซึ่งธรรมอันประเสริฐ ทควรถอ ด้วยพระญาณอัน
คณหาเปตี นมามิหิ	พระองค์ถึงแล้วพระองค์นั้น

วา.

วาบิติ ปวริ ทมมิ	ธรรมอันบวรอันพระผู้มีพระ ภาคเจ้าพระองค์ใด ให้แพร่ หลายไปแล้ว
วานโมกขาย ภิกขุณิ	แก้ภิกษุทั้งหลาย เพื่อ อันให้พ้นจาก ตณหาเครื่อง ร้อยกรอง

ว่าสีตี ปวเร ทุมเม

วานหานิ นมามิหิ

ตุขานอบนอมอยชังพระผู้มี
 พระภาคเจ้าผู้ถึงความเป็น
 ผู้มีอำนาจในธรรมอันขจร
 ผู้ละเสียซึ่งตณหาเครื่อง
 รอยกรอง พระองค์นั้น

ติ.

ติณฺโณ โส สพฺพปาเปหิ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น พ้น
 แล้วจากบาปทั้งหลายทั้งสิ้น

ติณฺโณ สกฺคา ปติฏฺฐิจิโต

ติเร นิพฺพานสํชาเต

พ้นแล้วจากสวรรค์ ดำรง
 แล้วที่ฝั่งอันขจรที่ตนขบพร้อม
 แล้วว่าพระนิพพาน

ติกฺขณานิ นมามิหิ

ตุขานอบนอมอยชังพระผู้
 มีพระภาคเจ้า ผู้มีพระญาณ
 อันเฉียบแหลมพระองค์นั้น

อิติบั โสเต็มที

อิติบั โส ภควา อรหํ .

อิติบั โส ภควา สมมาสมพุทฺโธ

อิติบั โส ภควา วิชชาจรณสมปนฺโน

อิติบั โส ภควา สุขโต

อิติบั โส ภควา โลกวิทู

อิติบั โส ภควา อนุตฺตโร ปุริสทมฺมสารถิ

อิติบั โส ภควา สตฺถา เทวมนุสฺसानํ

อิติบั โส ภควา พุทฺโธ

อิติบั โส ภควา ภควาตี

อิติบี ไสแปดทิศ

อ	ร	ชา	ค	ต	ร	สา
ติ	ห	จ	โต	โร	ถิ	น
บ	สม	ร	โร	ป	สตุ	พทุ
โส	มา	ณ	ก	ริ	ธา	โธ
ภ	สม	สม	วิ	ส	เท	ภ
ค	พทุ	ปน	ทุ	ทม	ว	ค
วา	โธ	โน	อ	ม	ม	วา
อ	วิช	สุ	นตุ	สา	นตุ	ติ

อิติบี ไสแปดงรูป

ก วิ โล ทุ โต อ ค นตุ สตุ ต โน โร ปน ป
 สม ริ ณ ส ร ทม จ ม ชา สา วิช ร โธ ถิ
 พทุ สตุ สม ธา มา เท สม ว ห ม ร นตุ อ สา
 ว น ค พทุ ภ โธ โส ภ บ ค ติ ว อ ติ

อิติปิโสกริ่งไตรภพ

อิติปิโสภีคโสภโธคพุทฺธานํ
 อสารนุสํหํสมวมาเทสมุถาพุทฺธสตุ
 โธถวิษุรชาสาจมรทมุณสสมุริ
 ปนุปุโนโรสุตคนุตุโตอโลทุกวิ

อิติปิโสนารายณ์คายจักร

ติอิวาติคปี่ภโสโธภพุทฺธคณิวา
 สาอนุสุรมหังวสมุเทมาถาสมุสตุพุทฺธ
 ติโธรวิษุสาชามจทมุรสนธิสม
 ปุปนุโรโนตสุนุตุคอโตทุโลวิก

หัวใจอิตถี

อ .	ค	อรรห
ล	„	สมมาสมพุทโธ
ว	„	วิชาจรณสมปนโน
สุ	„	สุคโต
โล	„	โลกวิทู, อนุตตโร
ป	„	ปฐมมสารถิ
ส	„	สตุถาเทวมนุสสาน
พ	„	พุทโธ
ภ	„	ภควา

จบ

๕-๓๒ ป. ๒๐๘๗

294-313

๑ 719